

– Това беше и името – Севда, любов от пръв поглед и както повеляват и нашите обичаи, и горещата ни кръв, откраднах булката, заживяхме щастливо, но за кратко. Най-хубавото беше, че на бял свят се яви моят син Сеслав, но много скоро се намесиха родители, доброжелатели семейни – според тях не могло човек да учи и да гледа дом, дете и булка. Трябваше да избирам, а вече бях избрал професията си, исках да продължа напред. Предстоеше следдипломна квалификация в Софийския университет.

– Ясно е, че ще следваме университетските ти пътеки, работните ти планове, стигаме и до една важна, ключова международна конференция?

– Все в тази година, 1991-а, участвах в конференция по социолингвистика в Търновския университет с доклад: „Речевият етикет в български, ромски и турски език”. Предполагах, че това ще се посрещне като рутинно, стандартно изложение, затова и бях смаян от неочаквания интерес и бурното одобрение на експозето. Тогава се запознах с изявени личности от цял свят, докоснах се до дългогодишните им изследвания в областта на социолингвистиката. Поласка ме и поканата на шведската преподавателка в Стокхолмския университет – Биргита Енглунд-Димитрова – омъжена за българин. Тя предложи да специализирам за една година в Центъра за билингви в Стокхолмския университет. Кандидатствах успешно и за стипендия, положих усилия с интензивно усъвършенстване на английски език, а трябваше да ползвам и шведски. Така се стигна до работата ми върху „Комуникационна компетентност на ромските деца в класната стая”, публикувана в международно списание в Япония, популярно сред учените от цял свят, които се занимават с психолингвистика.

– И отново си в София, продължаваш като експерт в Министерството на образованието, четири години, до 1996-а...

– Тези години за мен са успешни – тогава се появяват първите мои учебници по ромски език – специализацията ми в Стокхолм беше особено полезна, защото учех точно за това. Вече знаех как да бъде написан първият „Буквар по ромски език”, каква цел, каква задача има той, как пряко да помогне на децата, които учат едно-